LÁ THƯ MỤC VỤ

Xin được trích lời dẫn nhập Phụng Vụ Chúa Nhật hôm nay của Lm Nguyễn Văn Nội để mở đầu lá thư mục vụ này:
"Văn hóa Á Đông giúp các Kitô hữu Á Đông hiểu giáo huấn của Đạo Chúa một cách dễ dàng hơn vì truyền thống Á Đông và Giáo Lý Công Giáo đều rất coi trọng những giá trị của Gia Đình, nhất là sự hiếu thảo của con cái đối với ông bà cha mẹ. Trong gia đình Việt Nam, người con hiếu thảo là người con biết nghe lời ông bà cha mẹ mà kính trên nhường dưới, sống thuận hòa với người trong gia đình và thân ái với người xung quanh cũng như hữu ích cho xã hội cộng đồng."

Như thế người con hiếu thảo là người biết nghe lời cha mẹ. Hay nói cách khác, nghe lời cha mẹ là một trong những việc thực hành "Đạo Hiếu" của người Việt chúng ta: *Mẹ cha là biển là trời, Nói sao hay vậy đâu dám cãi lời Mẹ Cha* (Ca dao)

Theo tiêu chuẩn trên thì hai người con trong dụ ngôn của Phúc Âm Chúa Nhật tuần này đều là những đứa con bất hiếu vì không vâng lời cha mình. Đứa thứ nhất gắt gỏng trả lời cha mình "Con không muốn đâu" khi ông nói nó đi làm vườn nho cho ông. Đứa thứ hai thì có vẻ ngoan ngoãn lịch sự khi trả lời: "Thưa Ngài, con đây" nhưng nó lại chẳng đi. Đứa thứ nhất tuy trả lời gắt gỏng không muốn, nhưng sau đó hối hận và đi làm, còn đứa thứ hai mồm miệng dẻo quẹo thưa dạ đàng hoàng thì lại chẳng làm gì cả, như thế ngoài miệng thì xin vâng nhưng hành động thì lại cưỡng ý cha mình. *"Cá không ăn muối cá ươn, Con cưỡng cha mẹ trăm đường con hư*." Cả hai đứa đều là con hư. Đứa thứ nhất hư trong lời nói và thái độ xấc xược. Đứa thứ hai hư trong hành động.

"Tiên học lễ, hậu học văn" người con thứ nhất thiếu sự lễ phép đối với cha mình là một việc đáng trách. Nhưng hành động của anh ta lại chứng tỏ anh ta 'vâng lời' cha vì anh ta đã đi làm vườn nho cho cha. Người con thứ hai thì cư xử thật lễ phép, đúng bổn phận làm con. Nhưng hành động của anh ta lại hoàn toàn trái ngược. Anh ta chỉ vâng lời cha ngoài miệng, nhưng hành động của anh ta chứng tỏ sự bất tuân bên trong của anh ta vì anh ta không chịu đi làm vườn nho cho cha.

Theo sự đánh giá của chúng ta, thì thông thường chúng ta thích đứa dẻo miệng, bên ngoài ngoan ngoãn vâng dạ hơn đứa thô lỗ bướng bỉnh cãi lời mình. Dĩ nhiên cả hai người con trong dụ ngôn đều không là mẫu mực cho chúng ta noi theo. Nhưng trong Phúc Âm Chúa Giêsu nghiêng về người con thứ nhất hơn, khi đặt câu hỏi cho những người chống đối Ngài: *"Trong hai người con đó, ai đã thi hành ý muốn của người cha?" Họ trả lời: "Người thứ nhất."* (Mt 21:31). Ngài so sánh các người thu thuế và gái điếm với người con thứ nhất. Vì tuy họ sống theo ý mình trước đây nên cuộc sống không được đàng hoàng. Chỉ vì tiền mà các người thu thuế 'bán mình' cho ngoại bang để bóc lột dân mình. Chỉ vì tiền mà các cô gái điếm 'bán thân' để nuôi miệng. Nhưng chính những người tội lỗi này đã thay đổi lối sống khi nghe lời rao giảng của ông Gioan Tẩy Giả, và sau này họ tin vào Chúa Giêsu và đi theo Ngài. Trong khi đó, các nhà lãnh đạo Do-thái, như người con thứ hai, là những người bề ngoài thật công chính vì họ giữ lề luật nghiêm ngặt, và phục vụ trong đền thờ hằng ngày. Nhưng chính vì sự tự kiêu cho mình là người công chính như thế, họ đã không chịu nghe lời ông Gioan rao giảng và không chịu tin Chúa Giêsu là Đấng Thiên Sai.

Dù người con thứ nhất biết hối hận vì lỗi lầm của mình mà sau đó đi làm theo ý của cha mình, nhưng nếu ngay từ đầu anh ta vâng lời cha liền thì đẹp biết bao. Hành động của anh ta tốt, nhưng lời nói của anh ta không tốt. Ngược lại, người con thứ hai thì lời nói vâng dạ thật tốt, mà hành động thì không tốt chút nào hết. Như thế, cả hai người con đều ngôn hành bất nhất. Người con lý tưởng là người con mà ngôn hành đồng nhất, biểu lộ sự vâng lời trọn vẹn từ trong tâm hồn ra đến hành động bên ngoài.

Như con cái sống với cha mẹ, như kẻ thụ ơn đối với Đấng ban ơn, là Kitô hữu chúng ta phải có bổn phận thảo hiếu đối với Thiên Chúa là Cha, Đấng ban mọi ơn lành hồn xác cho chúng ta. Thảo hiếu với Chúa Cha là thực thi Thánh ý của Người. Mà Thánh ý của Người là muốn chúng ta cộng tác với Người để làm vườn nho của Người, tức là xây dựng một xã hội công bình và yêu thương, xây dựng Nước Trời, Vương Quốc của Chân Lý và Tình Yêu, trong trần gian này như lời kinh Lạy Cha chúng ta đọc mỗi ngày: "Nước Cha trị đến, ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời."

Trong việc giữ bổn phận thảo hiếu với Cha, thi hành Thánh ý của Cha, chúng ta có một tấm gương tuyệt vời là Chúa Giêsu Kitô, "Con Yêu Dấu của Cha", Ngài đã vâng lời Cha đến trần gian để cứu chuộc con người và đã vâng lời cho đến chết và chết trên thập giá. Cả cuộc đời Ngài là mẫu gương tuyệt hảo của ngôn hành đồng nhất, lời nói và hành động của Ngài luôn đi đôi với nhau. Ngài đúng là người CON tuyệt hảo.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh